

Nr 40.

*Utlåtande i anledning av väckta motioner om viss översyn av
1947 års allmänna familjepensionsreglemente.*

(5:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Lundqvist m. fl.* (I: 67) och den andra inom andra kammaren av fröken *Wetterström* (II: 77), har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en sådan översyn av 1947 års allmänna familjepensionsreglemente § 16 mom. 2, att efterlevande make tillförsäkras en i sin helhet oantastbar änke- eller änklingspension.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande yrkande får utskottet hänvisa till motionen II: 77.

Utskottet. Enligt 16 § 2 mom. 1947 års allmänna familjepensionsreglemente skall i vissa fall en reduktion ske av den familjepension eller familjelivränta, som utgår efter avliden befattningshavare. Där vederbörande efterlevande själv innehar med tjänstepensionsrätt förenad anställning eller åtnjuter antingen tjänstepension eller tjänstelivränta eller ock familjepension eller familjelivränta enligt familjepensionsreglementet eller andra familjepensionsbestämmelser såsom anhörig till annan befattningshavare, skall nämligen familjepensionen eller livränteförmånen, där ej Kungl. Maj:t i särskilt fall annorlunda förordnar, minskas med en fjärdedel, dock högst med beloppet av den förmån som föranleder minskningen.

Utskottet vill erinra att — såsom ock av motionerna framgår — frågan om upphävande eller ändring av berörda reduktionsregel varit föremål för övervägande vid såväl 1949 som 1950 års riksdag utan att föranleda någon riksdagens åtgärd. I sitt utlåtande 1949: 24 anförde bankoutskottet att det syntes förtjäna övervägas, huruvida bestämmelsen — rörande vars berättigande delade meningar kommit till uttryck vid dess införande år 1941 — borde bibehållas i nuvarande utformning; spørsmålet borde emellertid underkastas en utredning, lämpligen i samband med den allmänna revision av de statliga pensionsreglementena som då förväntades skola igångsättas. Statsutskottet intog vid frågans behandling år 1950 (utlåtande nr 45) enahanda ståndpunkt.

Ifrågavarande översyn av de statliga pensionsreglementena pågår numera genom 1951 års pensionsutredning. Såvitt utskottet kan finna berör den i motionerna behandlade frågan en av huvudprinciperna för den statliga pen-

sioneringens anordnande och omfattning. I motionerna anföres att, såvitt framgår av pensionsutredningens direktiv, denna icke har till speciell uppgift att behandla förevarande fråga. I anledning härav vill utskottet framhålla, att det i utredningsdirektiven uttryckligen uttalas att till frågan om pensionssystemets utformning får anses höra spörsmålet, på vilket sätt man lämpligen bör behandla fall då flera pensionsförmåner sammanträffar, och att den i motionerna berörda frågan just avser regleringen av sammanträffande pensionsförmåner. Då utskottet icke kan tillstyrka att frågan utbrytes ur det större sammanhang, i vilket den sålunda ingår, hemställer utskottet, att motionerna I: 67 och II: 77 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 9 mars 1954.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Ohlon, Näsgård, Leander, Gillström, fröken Andersson, herrar Hesselbom, Gustaf Andersson, Sundelin, Einar Persson, Boman, Erik Svedberg, Elfving och Bengtson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Malmborg i Skövde, Bergström, Andersson i Malmö, Ståhl, Lindholm, Rubbestad, Svensson i Ljungskile, Åkerström, Hoppe, fröken Elmén, herrar Jansson i Kalix, Onsjö och Birke.